

מראי מקומות - יבמות

פ:

א. כמאן, כרבי דאמר משתהא

פי' המאירי, ומאחר שאפשר שכן הוא, שוב אמרי' דאזלי' בתר רוב נשים שאינן מזנות, ואמרי' דמסתמא באמת משתהא. והרמב"ן כ' באו"א קצת, דמוקמינן לה על חזקת כשרות שלה, ולכן אמרי' דהולד אשתהא.

ב. רשב"ג אומר כל ששהה ל' יום באדם אינו נפל

כ' הריטב"א להסתפק, האם מכשיר בשהיי' לחודא, או מיירי כשנגמרו סימניו ושהה, ואת"ל דמכשיר בשהיי' לחודא, האם ג"כ מכשיר בסימניו לחודא. וכ' דנראה מלשונו דבשהיי' לחודא מכשיר, וכש"כ בגמר סימניו לחוד, דההיא עדיפא משהיי' לחודא. אולם הביא מי"מ דס"ל דרשב"ג מיירי בנגמרו סימניו, ותרתי בעי.

ג. כמאן, כר' הונא

הק' הערוך לנח, דלמא לעולם ס"ל כר' יוחנן, דהוי סריס אם יש לו רק סימן א', וכאן מיירי שלא הי' לו סימן אחר של סריס, והיו רוצים לדעת אם עכ"פ יש לו סימן זה. ואין לומר דאם לפי ר' יוחנן הוא, הא ודאי סריס הוא במה שאין לו זקן, דהא שי' הרמב"ם היא דזה לבד אינו עושהו סריס, וכ' דצ"ל דידע השי"ס איך הי' המעשה דר' נחמן.

ד. וסתמא כר"ע

ע' בערוך לנח שהעיר דהא ודאי סתמא כר"ע, שהרי ר"א שמותי הוא, וא"כ ודאי קיי"ל כר"ע, ע"ש מש"כ בזה.